har sunget om din Kærlighed til ham, saa har du dog de andre tilbage.

Gaa ud i Livet med den evige Kilde, der hedder: Kærlighed til alt. — Og bliver du Moder, saa lær dine Døtre at bygge deres Liv paa den Maade. Lær dem at kæmpe for deres Frihed. Gennem Kampen vil de erhverve deres Ret, og det vil bringe dem Lykke og Glæde.

Og lad Mændene saa bedrage dem. De vil dog være stærke, modige og fortrøstningsfulde; de vil ikke, som jeg nu, sidde og græde Fortvivlelsens trøstesløse Taarer over et ituslaaet Liv.

Kvinder og Mødre, om I ikke vil tænke paa Jer selv, saa tænk dog i alt Fald paa Jeres Døtre. Vil I virkelig give dem hen til det samme Slaveri, i hvilket saa mange af Jer lever?

„En Kvinde".

Næste Nr. af Bladet udkommer først Lørdag den 17. Marts.

Fra Borgerrepræsentationen.

—o—

(Fortsat).

Lige Løn for lige Arbejde.

Viggo Christensen: Kravet om *Kvindernes sociale og økonomiske Ligestilling* er ubestrideligt rejst af Socialdemokraterne, rejst samtidig med Socialdemokratiets Opstaaen, og naar nu Kravet har sejret — og det synes jo, som om Krigens revolutionerende Virkninger vælter de sidste Skranker, saaledes at Sejren bliver fuldkommen, — kan man naturligvis kun være glad derved. Men som det er gaaet paa dette Omraade, hvor man først begynder med den argeste Modstand, men efterhaanden Skanse efter Skanse falder, og man til sidst maa overgive sig — og, som Becker, overgive sig med Glæde — saaledes vil det sikkert gaa med overordentlig mange andre Spørgsmaal.

Becker: For sin Gruppes Standpunkt til *Kvindespørgsmaalet* havde han, foranlediget ved Fru Arenholts Forespørgsel, gjort Rede, og han skulde nu kun sige til Viggo Christensen, at det var glædeligt, at Socialdemokraterne nu havde fundet sig selv og deres gamle Standpunkt. De andre Taler fra den Side havde været lidt i Vildrede med Hensyn til dette Spørgsmaal, og har det været et gammelt, godt Spørgsmaal paa deres Program, har de ogsaa gemt det forfærdelig godt og passet paa det, for han kunde ikke mindes at have hørt det Krav rejst fra Socialdemokraternes Side her i Forsamlingen, i hvert Tilfælde ikke med nogen Kraft, tværtimod. Men det var altid godt, at man tager saadan en lille Spareskilling frem, naar det kniber.

Fru *Harbou Hoff:* Da Becker indkastede i Debatten Spørgsmaalet om *Kvindernes Anvendelse i Kommunens Tjeneste,* udtalte han, at han i denne Forbindelse dog kun tænkte paa de ugifte Kvinder, og at man sikkert ved Anvendelse af kvindelig Arbejdskraft burde sondre meget skarpt mellem de gifte og de ugifte Kvinder, og han kom dernæst med nogle medicinske Betragtninger om, hvorvidt gifte og ugifte Kvinder kunde taale at staa op. Heldigvis fik man imidlertid snart oplyst, at man ikke skulde tage det fuldt saa bestemt, som det var udtalt, man fik at vide, at der fra den konservative Side ikke vilde blive gjort nogen meget stor Forskel i Anvendelsen af de gifte og de ugifte Kvinder. Dette var kun godt, for hvis man vilde gøre det, vidste man, naar man tænkte Sagen igennem, hvilke Resultater det vilde føre til. Naar en Kvinde kan skaffe sig et godt Erhverv som ugift, vil hun jo nok betænke sig meget paa at gifte sig, selv om hun ellers kunde være tilbøjelig dertil. Naar nu Krigen ophører, vil der i de krigsførende Lande være et stort Overskud af Kvinder i Forhold til Mænd, og da man tillige i de krigsførende Lande netop ønsker at skaffe en stor Befolkning i Fremtiden, ved man, at Børneproduktionen vil blive vurderet meget højt. Man vil altsaa komme til i højere Grad end tidligere at værdsætte Moderskabet udenfor Ægteskab. De Forhold, som saaledes vil opstaa i de krigsførende Lande, vil uvilkaarligt forplante sig til andre Lande, og naar hertil kommer, at de ugifte Kvinder skal være gunstigt og de gifte Kvinder ugunstigt stillede paa Arbejdsmarkedet, er det klart, at Ægteskabernes Antal vilde blive indskrænket i en ganske betydelig Grad. Tallet paa uægte fødte vilde stige uforholdsmæssig stærkt, Børnene vilde ikke faa det Hjem, de trænger til, og den Form for Familieliv, som man sætter mest Pris paa, vil komme til at lide i betydelig Grad. Det var derfor, hun havde sagt, at Freden maaske vilde belære Becker om, at Forskellen paa den gifte og den ugifte Kvindes Adgang til Arbejdsmarkedet ikke burde opretholdes. Nu var det jo heldigt, at andre Faktorer allerede har grebet ind, og at dette Spørgsmaal for den konservative Gruppes Vedkommende har fundet en heldig Løsning.

Med Hensyn til det store Spørgsmaal om Kvindernes Løn — *lige Løn for lige Arbejde,* som Fru Arenholt hævdede saa stærkt — blev det udtalt af Becker, at Mændenes og Kvindernes Arbejde ikke var lige paa Grund af Kvindernes svagere Fysik. Naar man ser paa Forholdet mellem Lærere og Lærerinder, som var det, der væsentligst laa til Grund for Betragtningerne, viser det sig, at medens Lærerne forsømmer 2 pCt. af deres Arbejdstimer, forsømmer Lærerinderne 4 pCt. Lærerinderne forsømmer altsaa kun 2 pCt. mere end Lærerne, og deres Løn burde derefter kun være 2 pCt. mindre end Lærernes. Forholdet er imidlertid det, at medens Lærernes kan stige til 3600 Kr., kan Lærerindernes kun stige til 2600 Kr., og denne Forskel lader sig ikke forklare ved, at Lærerinderne forsømmer mere end Lærerne, men den har sin Aarsag i, at man ser paa Kvinderne som dem, der ikke har den store Forsørgerpligt, og paa Mændene som dem, der har den. Imidlertid burde dette Forhold formentlig ikke tages med i Betragtning, da det vilde skabe uheldige Arbejdsforhold og bevirke, at Lønnen reduceredes ikke blot for Kvindernes, men ogsaa for Mændenes Vedkommende, naar Kvinderne fik større Adgang til Arbejde. Derimod havde Becker maaske Ret i, at Kvinderne burde have noget mindre i Pension end Mændene, da det vel er utvivlsomt, at Kvinderne mod Slutningen af deres Liv har en længere Periode, hvor de var uarbejdsdygtige, end Mændene — det godtgør jo de de fleste Medicinal- og Folkestatistikker.